



Maker van werelden

EDWARD VAN VLIET EN ZIJN NEGEN PRINCIPES

ontwerpen

**Edward van Vliet ...wissel-
werking met de tafel... [1]**

**Keuken in Amsterdams
appartement [2]**



Erik van den Berg

In zijn belevingswereld kan een keuken twee vormen aannemen. “Of het is een meubel, of het is architectuur. Als het een meubel is, is de keuken duidelijk zichtbaar en onderdeel van de leefruimte en het interieur. De keuken is dan leidend en eist een hoofdrol op. In alle andere gevallen is hij vooral functioneel, zoals de muren en plafonds. De aandacht ligt dan op de eettafel.” Beide varianten komen voor in het portfolio van Edward van Vliet, maar de ‘meubel-achtigen’ zijn vaak uit nood geboren. Ze ontstaan meestal als het door ruimtegebrek niet mogelijk is om de keuken in de ruimte te laten verdwijnen. In zo’n geval probeert hij juist iets bijzonders te doen. Zo ontwierp hij een paar jaar terug drie losse units die samen een keuken vormen. De drie blokken zijn even groot, maar van verschillend materiaal. Op het rvs-blok speelt alles zich af wat met hitte te maken heeft. Al het water zit in een blok van Corian. En het derde blok is van walnoot hout. Daar kan de gebruiker het servies en pannen kwijt.

SPANNING Er zijn meer voorbeelden, zoals zijn zwerende, bijna doorzichtige keukens. Maar de meer architectonische oplossingen zijn talrijker. “Vaak gebruik ik dan bestaande keukens. De spanning zit dan meer in de wisselwerking met de tafel”, legt de ontwerper uit. “De

keuken komt pas tot leven als je de kastjes openmaakt. De aandacht is voor de eettafel, waar het leven zich afspeelt. Wat mij betreft de fijnste plek in huis. Ik zit graag op de bank in mijn woonkamer, maar uiteindelijk ben ik toch net iets liever in de buurt van de koelkast.”

We ontmoeten Edward van Vliet in Amstelveen, waar hij een aantal masterclasses geeft tijdens de Leolux Design Weken. Hij is ‘strategic creative director’ van het merk en geeft de aanwezigen tips hoe ze hun huis kunnen inrichten. Interieurdesign is de helft van zijn werk. Al bijna dertig jaar richt hij luxe appartementen, winkels, bedrijven en hotels in. En daarnaast ontwerpt hij producten: “Het is een soort wisselwerking. Ideeën voor producten ontstaan als ik tijdens het inrichten iets mis. En die nieuwe producten kan ik vervolgens weer gebruiken in andere interieurs.”

TEXTIEL Van Vliet begon aan de Hogeschool voor de Kunsten in Utrecht. Vervolgens studeerde hij zoals veel van zijn Nederlandse collega’s op de Design Academie in Eindhoven. Daarna begon hij direct voor zichzelf. In eerste instantie als textielontwerper. “Het is niet zo dat ik altijd textiel gebruik”, zegt hij daarover. “Maar het speelt wel een grote rol in mijn werk. Het is bijna een soort mentaliteit. Er zit gelaagdheid in textiel. Kleuren, patronen.”

Edward van Vliet heeft een paar heel bijzondere keukens ontworpen. Maar meestal kiest deze Nederlandse ontwerper voor ingetogen, en krijgt de eettafel de hoofdrol: ‘Wat mij betreft de fijnste plek in huis.’



[1]

**Eettafel en
haardpartij [1]**

**Keuken van de
ontwerper [2]**

**Tafels in de
hoofdrol [3, 4]**

BOEK Wie zijn visie op design en interieur wil begrijpen, moet eigenlijk zijn boek *Creating Worlds* lezen. Hierin zet hij zijn manier van ontwerpen uiteen aan de hand van negen ontwerpprincipes; patronen, lagen, natuur, cultuur, materialen, kleuren, traditie, licht en schatten. Volgens hem is het ene niet belangrijker dan het andere, maar vervullen ze alle negen een eigen rol. Sommige termen zijn wel meer generiek, terwijl andere principes hem meer lijken te onderscheiden.

Tijdens het interview vallen drie van de negen principes relatief vaak. In de eerste plaats de 'patronen'. Ook in zijn interieurs en veel producten spelen ze een hoofdrol. Soms geveerd of bedrukt, soms gebreid, geborduurd of geweven. "Ik heb een fascinatie voor wiskunde en geometrie", vertelt hij er zelf over. "Voor symmetrie en herhaling. Dat gaat schuil in die patronen. Meer dan alles kunnen patronen ruimtes en producten tot leven brengen."

NATUUR De andere twee termen die vaak vallen zijn 'natuur' en 'schatten': "De natuur is de beste ontwerper die er bestaat", legt hij uit. "In de natuur is niets perfect. Die imperfectie verbetert schoonheid en voegt karakter toe." Daarom gebruikt hij bij voorkeur alleen natuurlijke materialen.

De 'schatten' zijn te beschouwen als eyecatchers. Het zijn vaak opvallende producten die een ruimte uniek maken.

In keukens is het vaak de eettafel. Maar eigenlijk kan het alles zijn: een bed, kleed, bank, vaas of vloer. Bij voorkeur ontwerpt hij voor elk project minimaal één nieuwe schat. Aan het einde van het gesprek komt Van Vliet nog even terug op keukens: "Ik realiseer me ineens dat ik nooit een keuken voor een merk heb ontworpen. Ik heb ontzettend veel eettafels getekend, maar nooit een keuken waar er meer van zijn gemaakt. Dat is blijkbaar een ondergeschoven kindje in mijn werk." Als we hem naar een merk vragen waar hij dat wel voor zou willen doen, hoeft hij geen seconde na te denken: "Boffi", zegt hij, terwijl zijn ogen gaan glimmen. "Dat merk is hét voorbeeld van ingetogen luxe. Alsof er een verborgen diamant tevoorschijn komt."

ELEMENTEN "Maar aan dat merk heb ik weinig toe te voegen", vervolgt hij even later. "Ik zou mijn eigen wereld willen scheppen. Bestaande uit losse elementen; een eettafel, een fornuis. En een kast waar alles in zit op het gebied van water: van de vaatwasmachine tot de kraan. En ik zou mijn keuken met buiten willen verbinden. Ik heb een stuk grond gekocht in Mozambique waar ik een luxe resort ga bouwen. Er wordt daar gekookt op de binnenplaats, op een vuurtje. Die puurheid zou ik willen betrekken in het concept. Het lijkt me interessant om daar samen met een merk over na te denken."

creatingworlds.edwardvanvliet.com



[2]



[3]



[4]